

vilde indkomme for Indrømmelsen af Byggefrihed imellem Fæstningsværkerne og Demarcationslinien samt for Afhændelsen af selve Fæstningens Terrain. Demarcationslinien, som første Gang blev lagt i 1661 efter den navnkundige Belejring, er siden den Tid flere Gange flyttet frem og tilbage, men den har til ingen Tid omfattet et saa lidet ubstrakt Terrain, som siden den senest blev bestemt ved Loven af 1852. Da Demarcationslinien etableredes i 1661, blev der tilstaaet Eierne af de Grunde, som derved paalagdes en Servitut, en Erstatning for de paagjældende Indskrænkninger, idet der blev anvist dem Jord paa Ladegaardsmarken, tildeels ogsaa i den indre By, og siden den Tid har det Terrain, der paa den ene Side begrænses af Fæstningsterrainet, og paa den anden af Demarcationslinien, været uindgivet en Servitut, som navnlig bestaaer i, at Byggefriheden er meget indskrænket. Der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om, at Staten, idet den nu indrømmer Byggefrihed paa dette Terrain, er fuldkommen berettiget til derfor at kræve en Godtgjørelse, og da Sagen forrige Gang forelaa den lovgivende Magt, foreslog Regjeringen, at den bemyndigedes til at expropriere det hele Terrain, som ligger imellem Fæstningsværkerne og Demarcationslinien, med Servituten — altsaa uden Byggefrihed — for derefter atter at afhænde det med Byggefrihed. Tanken var altsaa den, at den Værdiforhøielse, som vilde være en Følge af, at Servituten ophevedes, ubelukkende skulde komme Staten tilgode; det var dengang Planen, at dette hele Terrain, som sagt, skulde exproprieres og derefter lægges sammen med selve Fæstningsterrainet, hvorpaa da en Plan for den henfigtsmæssige Bebyggelse af hele Terrainet mellem Voldgaden og Demarcationslinien skulde fastsættes af Kongen. Regjeringens Tanke er nu en anden, idet det vel ansees for billigt, at Eierne af Byggelodder mellem Fæstningsterrainet og Demarcationslinien svare Staten en Godtgjørelse, men ikke at de give Staten Alt, hvad deres Eiendomme ville vinde i Værdi ved denne Løvs Emanation. Der er tværtimod her i Loven foreslaaet saadanne Grændser og Sæts for denne Godtgjørelse, at den største Halvdeel af Værdiforhøielsen vil komme Eierne tilgode, hvorimod kun den mindre Halvdeel vil

komme Staten tilgode, og dette maa ansees for at være et liberalt og billigt Forhold. — Hvad selve Fæstningsterrainet angaaer, anbræger Regjeringen paa Bemyndigelse til at afhænde det, efterhaanden som god Vællighed der til gives, paa muligt gode Villkaar. Med Hensyn til den fremtidsige Bebyggelse foreslaaer Udcastet, at Regjeringen kun skal fastsætte Planen for Bebyggelsen af det Terrain, der ligger mellem Voldgaden, det vil sige den indre Voldstrækt, og en Forbindelsestergade, som i de fleste Punkter vil falde sammen med den nuværende Farimagsvai, hvorimod Bebyggelsen af den Grund, som ligger udenfor denne Forbindelsestergade, altsaa imellem Farimagsvaien og Sørerne, skal reguleres af Kjøbenhavns Communalbestyrelse. Regjeringen har ikke troet at burde udstrække sin umiddelbare Indgriben udover det nævnte Velte, den nævnte Tergade, som begrænser Fæstningsterrainet, og som deels løber over dette, deels over private Grunde. Der er derhos foreslaaet, at Bebyggelsen af det hele omhandlede Terrain skal ske overeensstemmende med de for Indenbyesbebyggelse givne Bestemmelser, hvilke ere fastsatte ved Lovene af 14de Marts 1856 og 14de Decbr. 1857, dog med saadanne Modificationer, at man tør haabe her at faae smukkere og luftigere Qvarterer, end der findes i den indre By. Der er saaledes her foreslaaet, at ingen Gade maa have en mindre Bredde end 25 Alen, samt at Gaardsrummene skulle staae i et større Forhold til den bebyggede Grund, end der er fastsat for den indenbyes Bebyggelse. — Regjeringen har altsaa, som jeg allerede har havt den Ære at bemærke, opgivet den Tanke, at det, der kan ventes at ville indkomme i Statskassen for de vedkommende Eieres Erhvervelse af Byggefrihed — for Aflysningen af Servituten — samt for Afhændelsen af Fæstningsterrainet, skulde anvendes til at fornye Kjøbenhavn med en fremstundt Befæstning. Det er nu Regjeringens Anskuelse, at Kjøbenhavn bør søge sit Forsvar i en veludrustet og velorganiseret Hær, som kan forhindre en Landgang, eller — naar en saadan har fundet Sted — kan møde Fjenden i aaben Mark og slaae ham tilbage, hvorhos Kjøbenhavn tillige maa søge sit Forsvar i Flaaden og Søforterne,